

Arrest

nr. 234 811 van 2 april 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 12 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2019 waarbij een verzoek om internationale bescherming onontvankelijk wordt verklaard.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2020.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die stelt van Jemenitische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 10 december 2018 en diende op 7 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 november 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker, met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beslissing waarbij het door verzoeker in België ingediende verzoek om internationale bescherming onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 2 december 2019 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Jemenitische nationaliteit te bezitten en een moslim van Arabische origine te zijn. U bent geboren in Sanaa, waar u van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Jemen woonde. U bent tot klas negen naar school gegaan en werkte nadien in een molen en als bewakingsagent in een supermarkt. Omwille van uw werk als bewakingsagent kreeg u problemen met de Houthis-militie, waarop u Jemen uiteindelijk besloot te verlaten. In januari 2017 verliet u Jemen en reisde u naar Soedan. Via Saudi-Arabië, Maleisië, Iran en Turkije reisde u vervolgens naar Griekenland. Eind oktober à begin november 2017 kwam u aan in Griekenland, waarna u gedwongen werd een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Eind november 2018 werd u vervolgens de subsidiaire beschermingsstatus toegekend en kreeg u een verblijfsvergunning die drie jaar geldig is.

In Griekenland leefde u echter in zeer slechte omstandigheden. Vooreerst was de situatie in het opvangcentrum waar u verbleef bijzonder slecht. Niet alleen was het kamp overbevolkt, maar ook was er geen hygiëne, was het eten slecht, verbleef u er in een tent die niet geschikt was voor de weersomstandigheden en diende u lang aan te schuiven om naar de dokter te kunnen gaan. Hiernaast kreeg u slechts een financiële ondersteuning van 90€ per maand, hetgeen te weinig was aangezien u zelf medicijnen diende te kopen en u zelf ook eten en drinken kocht. Ook was de medische zorg in Griekenland niet goed geregeld. Hoewel u epilepsie en last van uw gewrichten had, diende u bijna zes maanden te wachten vooraleer u uw hersenen in het ziekenhuis kon laten onderzoeken. U kreeg bovendien enkel paracetamol en diende u uw andere medicijnen zelf te kopen. Daarenboven vonden er constant ruzies, diefstallen en brandstichtingen plaats in het kamp, maar trad de politie hier niet tegen op.

Voorts was er ook geen onderwijs en geen werk. Voorts kreeg u in Griekenland ook te kampen met racisme. Zo verbleef u voor een korte periode in een woning van de vrijwilligersorganisatie waarvoor u werkte, maar waren de inwoners van de buurt te weten gekomen dat jullie daar verbleven. Zij waren naar het huis gekomen met honden en stokken omdat zij niet wouden dat jullie daar verbleven. Hoewel jullie de politie hadden gebeld, moesten jullie meer dan een uur op de politie wachten en kwamen er uiteindelijk enkel twee politieagenten. Het probleem raakte uiteindelijk pas opgelost toen jullie beloofden naar het opvangcentrum terug te keren. Hiernaast werd u in cafés en cafetaria's ook vaak scheef bekeken en werd u regelmatig uitgescholden.

Omwille van uw slechte situatie in Griekenland besloot u het land uiteindelijk te verlaten. Midden december 2018 verliet u Griekenland en reisde u met de boot naar Italië, van waar u verder reisde naar België. U kwam hier aan midden december 2018 en diende vervolgens op 17 december 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende originele documenten voor: een badge betreffende uw vrijwilligerswerk in Griekenland, medische attesten van Griekenland, documenten betreffende uw ziekenhuisbezoek in Griekenland, medische attesten van België en een USB-stick met daarop foto's en video's van de situatie in Griekenland. Eveneens legt u een kopie voor van volgende documenten: uw paspoort, geboorteakte, een attest van uw werk als bewaker, notities betreffende uw verblijf in Griekenland en medische attesten van Jordanië.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en het door u voorgelegde attest blijkt immers dat u epilepsie en psychische problemen zou hebben (CGVS, p. 3, 7 en 13-14). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS, zo werd er ruimte gelaten om hierover te praten, om eventuele opmerkingen te geven of vragen te stellen en werd gevraagd of u zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS goed genoeg voelde, waarop u bevestigende antwoordde (CGVS, p. 3, 6-7 en 13-14). Verder maakten noch u noch uw advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Uit het persoonlijk onderhoud bleek dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om uw verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U bleek in staat het gesprek te

volgen, u begreep de inhoud van de vragen en de vragen werden herhaald en/of anders omschreven waar dit nodig was. Niets wijst er aldus op dat uw toestand tijdens uw persoonlijk onderhoud dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in november 2018 de subsidiaire beschermingsstatus hebt verkregen in Griekenland (zie Verklaring DVZ, p. 10 en CGVS, p. 8-9).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u in eerste instantie gelden dat de situatie in Griekenland onveilig was en u er te kampen had met racisme. Zo haalt u aan dat er constant ruzies, diefstallen en brandstichtingen waren in het kamp, maar trad de politie hier niet tegen op. U haalt in dit verband echter geen persoonlijke problemen aan en verwijst enkel naar de algemene situatie in het vluchtelingenkamp. U verwijst hierbij ook naar enkele racistische incidenten die u meegemaakt zou hebben (CGVS, p. 10-11). Deze door u aangehaalde elementen zijn 'an sich' echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

In tweede instantie beroept u zich op de slechte leefomstandigheden in Griekenland. U haalt hierbij aan dat uw levensomstandigheden in het vluchtelingenkamp heel slecht waren, u slechts een beperkte financiële ondersteuning kreeg, er geen werk was en ook geen adequate medische zorgen kreeg (CGVS, p. 6 en 10-13).

In dit opzicht geniet u, als persoon die internationale bescherming geniet binnen de Europese Unie, een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen/Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op

verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft de door u aangehaalde levensomstandigheden en problemen die u ondervonden zou hebben op het vlak van financiële ondersteuning en medische zorgen, dient het CGVS vooreerst op te merken dat dit louter problemen van socio-economische aard zijn. Het is algemeen geweten dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt. Toch blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland in de mate van het mogelijke tegemoet komt aan de noden van verzoek om internationale bescherming en personen die internationale beschermingen genieten. Zo kon u in een opvangcentrum verblijven waar er ook eten voorzien werd. Hoewel u de slechte levensomstandigheden en het slechte eten in dit opvangcentrum aanklaagt, blijkt uit uw verklaringen dat u op geen enkel moment zelf pogingen ondernomen hebt om op uw eigen initiatief een verblijfplaats te zoeken buiten het opvangcentrum (CGVS, p. 10-12). Daarenboven kreeg u tijdens uw verblijf in Griekenland ook een financiële ondersteuning van €90 per maand (CGVS, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de Griekse autoriteiten wel degelijk inspanningen leverden om (financiële) hulp te bieden. Voorts haalt u ook aan dat er in Griekenland geen werk was. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u weinig serieuze pogingen ondernomen hebt om werk te vinden en in uw eigen onderhoud te voorzien. Zo zou u enkel naar boerderijen en winkels in Lesbos gegaan zijn met de Engelstalige vraag "work?", waarna u telkens zou zijn afgewimpeld. U zou echter nooit op een andere manier of elders in Griekenland werk gezocht hebben (CGVS, p. 11-12). Gezien het voorgaande en gelet op het feit dat u Griekenland reeds een maand na de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus verliet, moet worden besloten dat u onvoldoende inspanningen heeft gedaan om te proberen een leven op te bouwen in Griekenland.

Voorts haalt u nog aan dat u in Griekenland geen adequate medische zorgen kreeg, al blijkt uit uw verklaringen dat er wel degelijk medische zorgen voorhanden waren. Hoewel u aanklaagt dat u zes maanden diende te wachten om uw hersenen te laten onderzoeken, heeft u uiteindelijk wel op kosten van de Griekse staat een hersenonderzoek kunnen laten uitvoeren in het ziekenhuis (CGVS, p. 6). Dat de Griekse patiënten prioritair behandeld werden is weinig meer dan een blote bewering van uwwege. Daarnaast blijkt ook dat u in het opvangcentrum naar een arts kon gaan en u pijnstillers kreeg (CGVS, p. 7 en 12). Hieruit blijkt bijgevolg dat u wel degelijk medische hulp gekregen hebt in Griekenland. Zelfs al zou deze bijstand elementair geweest zijn, dan nog blijkt hieruit dat er wel degelijk nota werd genomen van uw medische toestand en men u in de mate van het mogelijke probeerde bij te staan.

U toont derhalve niet concreet aan dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen waaronder de gezondheidszorg. U maakt zodoende niet aannemelijk dat uw situatie aldaar de hogergenoemde drempel inzake zwaarwegendheid zou bereiken.

Tot slot dient de aandacht nog gevestigd te worden op de door u voorgelegde attesten betreffende uw medische problemen. Deze verslagen vermelden dat u in België gediagnosticeerd werd met epilepsie en u hier ook een medische behandeling krijgt. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt u geen concrete elementen aan die aantonen dat u, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland inzake uw medische problemen. De door u aangehaalde medische problemen kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen enkel uw identiteit, nationaliteit, werk en verblijf in Griekenland aan, elementen die momenteel niet ter discussie staan.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u de subsidiaire beschermingsstatus geniet in Griekenland en u niet teruggeleid kan worden naar Jemen, doch wel naar Griekenland.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel.

Zijn betoog luidt als volgt:

“4.1.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk is omdat de verzoeker reeds internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland.

Verzoeker zou geen specifieke elementen naar voren hebben gebracht om te oordelen dat hij zich niet kunnen beroepen op hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

De verzoeker kan het niet eens zijn met de motivering van de bestreden beslissing.

4.2.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Uit het verder uiteengezette zal blijken dat het Commissariaat-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie tot haar conclusie is gekomen.

Het CGVS verschuilt zich achter een standaardmotivering en doet geen zorgvuldig onderzoek.

De beslissing zal bijgevolg hervormd, dan wel vernietigd moeten worden.

4.3

Aangaande het vrijwilligerswerk van verzoeker en de uitzetting uit het huis

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker te maken kreeg met racisme maar dat die feiten niet zwaarwichtig genoeg zouden zijn.

De verzoeker kan hier niet mee akkoord gaan.

De verzoeker werkte als vrijwilliger bij Humans4Humanity, hij legt in dit kader zijn originele vrijwilligers badge voor.

De verzoeker verklaarde verder dat hij een korte periode in een huis verbleef dat gehuurd werd door de organisatie. Toen de buurtbewoners dit in de gaten kregen, kwamen ze met honden en stokken naar het huis en ze wouden niet dat verzoeker en de andere daar verbleven. De verzoeker heeft foto's en video's van het incident neergelegd op een usb-stick in het dossier (zie stuk 6). De boze menigte komt weldegelijk dreigend over op de voorgelegde video's.

De verzoeker en de andere vluchtelingen contacteerden de politie en deze kwamen slechts na één uur met 2 agenten ter plaatse. De mensen konden alleen gekalmeerd worden met de belofte dat verzoeker en de andere asielzoekers terug zouden keren naar het kamp.

De verzoeker verklaarde het volgende over bovenvermeld incident:

"-Altijd in Moria?

Ja. De mensen hadden toen blijkbaar betoogd, ze zeiden "geen moslims, geen zwarten" enzovoort. Een Syrische vriend werkte als vrijwilliger. Ik was toen ziek en die vriend had mij gevraagd om mee te gaan en bij hem te logeren en tot rust te komen.

-U heeft ook een tijdje verbleven bij die vriend ?

Ongeveer een week. Alles liep normaal, maar op die dag ging het mis. Blijkbaar waren de inwoners te weten gekomen dat wij daar waren. Ze waren naar ons gekomen en hadden honden en stokken meegenomen. Wij hadden de politie gebeld, er kwamen enkel twee agenten. Wij hadden meer dan een uur gewacht, maar de mensen bleven daar staan en gingen niet weg."

(CGVS p. 9)

U sprak over dat incident waarbij die mensen naar het huis gekomen waren, waren die mensen gewoon voor het huis blijven staan of was er nog iets anders gebeurd ?

Die mensen bleven daar staan. Toen kwam iemand van de organisatie, wij hadden toen gezegd "wij willen enkel terugkeren naar het kamp."

-en toen was het opgelost ?

Wij hebben toen de bus genomen, wij waren met verschillende nationaliteiten. Twee Syriërs, twee Jemenieten en een Irakees."

(CGVSp. 11)

De situatie is niet geëscaleerd gelet op het feit dat de verzoeker en de andere vluchtelingen besloten om terug te keren naar het kamp. Indien zij de wil van de buurtbewoners niet hadden ingewilligd, was de situatie ontploft en de agenten zouden hen geen effectieve bescherming kunnen geven.

De verzoeker is dus letterlijk uit zijn huis gezet onder druk van een racistische menigte. Het CGVS stelt zich onredelijk op, door te motiveren dat een dergelijk incident niet zwaarwichtig zou zijn.

De verzoeker is door dit incident getraumatiseerd en heeft psychische problemen. Het CGVS betwist dit niet. Het CGVS schendt het redelijkheidsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

4.4

Aangaande het kwetsbaar profiel van de verzoeker

Het CGVS erkent in de bestreden beslissing dat de verzoeker epilepsie heeft alsook psychische problemen.

Dit blijkt uit de verklaring van de verzoeker en uit de door hem neergelegde medische attesten.

Het CGVS motiveert ook dat er bijzonder steunmaatregelen werden genomen bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Het CGVS motiveert echter niet over het feit of hij een kwetsbaar profiel heeft en wat de invloed daarvan is bij een terugkeer naar Griekenland.

De verzoeker verklaarde dat hij onvoldoende medische hulp kreeg. Zo moest hij zes maanden wachten alvorens zijn epilepsie werd onderzocht door een hersenscan. Hij kreeg in het opvangcentrum enkel pijnstillers.

Het CGVS stelt dat deze bijstand, hoewel elementair, voldoende is om in de elementaire levensbehoeften te voorzien.

De verzoeker is hier niet mee akkoord.

De verzoeker leidt aan epilepsie en neemt hiervoor medicatie op dagelijkse basis. Dit blijkt uit het medisch attest van dr. [M.] dd. 05/08/2019 (zie stuk 5):

"Ik verklaar dat deze patiënt de diagnose epilepsie heeft en hiervoor medicatie op dagelijkse basis inneemt."

De verzoeker neemt tot vandaag de volgende medicatie: Keppra levetiracetam 1000mg en Depakine Chrono 500mg (zie stuk 5). Hij is afhankelijk van anti-epileptica en moet deze dagelijks nemen. Indien hij zijn medicatie niet neemt krijgt hij gegarandeerd aanvallen met alle gevolgen van dien.

De verzoeker verklaarde dat hij zijn medicijnen in Griekenland zelf moest betalen. Hij kreeg financiële hulp ten belope van 90 EUR per maand. Hiermee moest hij zijn voedsel en noodzakelijke medicatie kopen. De enige medicijnen die hij kosteloos kreeg waren pijnstillers.

Het feit dat de Griekse economie het moeilijk heeft betekend noch niet dat de prijzen er lager zijn.

De verzoeker moest rondkomen met 90eur per maand. Hij moest kiezen tussen medicatie nemen of eten kopen. Voor een volwassen man kan er onmogelijk met de overgebleven 50 euro in voedsel worden voorzien voor een hele maand.

De verzoeker verklaarde hierover het volgende:

"-Kreeg u tijdens uw verblijf in Griekenland eigenlijk een financiële ondersteuning ?

90 euro per maand. Maar het was wel weinig, ik moest zelf medicijnen kopen. Ik gebruikte toen twee soorten pillen. Per maand besteedde ik 40 euro aan medicijnen en de rest aan eten en drinken. Gedurende vier maanden kreeg ik geen uitkering. Momenteel moet je acht of negen maanden wachten omdat er veel vluchtelingen zijn. Als je geen geld hebt, dan heb je pech.

-Waarom moest u die medicijnen zelf betalen ?

Ik kreeg geen andere medicijnen behalve paracetamol. Ik had één keer koorts gehad en kreeg enkel paracetamol."

*-Waren er andere mensen die wel andere medicijnen kregen ?
Iedereen kreeg paracetamol.*

*Waren er ook mensen die iets anders kregen dan paracetamol ?
Neen*

*Hoe geraakte u dan aan uw medicijnen ?
Ik ging naar de apotheek. Ik had toen een foto gemaakt van de voorschriften op mijn gsm en moest het gebruiken."*

(CGVS p. 10)

Het CGVS erkent dat de medische bijstand in Griekenland elementair is en deze is in het geval van de verzoeker niet voldoende om een menswaardig leven op te bouwen. In zijn elementaire levensbehoefte, nl. medische bijstand, kon gelet op zijn kwetsbaar profiel niet voorzien worden.

Het feit dat verzoeker door de Griekse autoriteiten niet naar het vasteland is gestuurd betekend niet dat hij geen kwetsbaar profiel zou hebben. De verzoeker verklaarde dat er ook corruptie aanwezig was en dat sommige personen tegen betaling naar het vasteland gestuurd werden.

Er wordt ook geen rekening gehouden met de psychische problemen van verzoeker bij de bepaling van zijn al dan niet kwetsbaar profiel.

Het CGVS schendt de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

4.5

Aangaande de levensomstandigheden van vluchtelingen in Griekenland

Het CGVS motiveert dat een persoon die internationale bescherming geniet, hij binnen de Europese Unie specifieke bescherming geniet tegen refoulement en dat zij overeenkomstig het recht van de Europese Unie er verschillende rechten en voordelen aan hen worden toegekend als genietter van internationale bescherming.

De loutere vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de Europese landen, tast deze vaststelling volgens het CGVS niet aan.

De verzoeker kan met een dergelijke motivering niet akkoord gaan.

Vooreerst merkt de verzoeker op dat het CGVS op generlei wijze aantoont dat personen met een recht op internationale bescherming in Griekenland hier in concreto recht op hebben.

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS dit ook is gaan toetsen aan de actuele situatie van de verzoeker

- Omtrent de tewerkstelling en de integratie

Verzoeker verklaarde dat hij geen werk vonden in Griekenland wegens het gebrek aan werk en het gebrek aan inspanningen die de Griekse autoriteiten leverden voor vluchtelingen met een beschermingsstatus te doen integreren.

Zo is onder andere de taalkennis bovendien een belangrijke voorwaarde om tewerkstelling te bekommen. De verzoeker verklaart dat er in het kamp één dag per week les werd gegeven door een medewerker van het Rode Kruis (CGVS p. 11).

Verzoeker kreeg hierin geenszins voldoende ondersteuning.

Verzoeker verklaart dan ook dat hij geen werk kon vinden, ook al was hij gemotiveerd en heeft hij inspanningen geleverd :

"Heeft u eigenlijk werk gezocht in Griekenland ?

Ja veel, maar zonder resultaat. Ik ging naar de boerderijen, maar zonder resultaat. Ik heb wel als vrijwilliger voor een organisatie gewerkt en kreeg van hen eten en drinken.

Waar heeft u nog overal naar werk gezocht ?

Winkels, op het eiland was er geen werk. Zelfs in de hoofdstad was er geen werk.

Als u naar zo'n boerderij of winkel ging, hoe pakte u het dan om werk te vinden ?

Ik sprak geen Engels, dus ik was samen met anderen, wij konden wel zeggen 'work'. En zij antwoorden 'neen, neen' of wimpelden ons gewoon af met hun hand. Gewoon vooroordelen, "als je vluchteling bent dan ben je slecht."

(CGVS p. 11-12)

Het mag duidelijk zijn dat vreemdelingen die het Grieks niet kennen voor een schier onmogelijke opdracht staan om aan werk te komen. De verzoeker kaartte het taalprobleem dan ook aan.

De motivering van het CGVS is dienaangaande ronduit belachelijk. Het CGVS doet uitschijnen dat het feit dat de verzoeker naar boerderijen ging en enkel het woordje "work ?" kon uitspreken, geheel zijn schuld is. De verzoeker kreeg geen ondersteuning om de taal te leren, waardoor hij geen werk kon vinden. Hij was weldegelijk gemotiveerd want hij deed vrijwilligerswerk in ruil voor voedsel.

Het CGVS toont in zijn bestreden beslissing bijgevolg onvoldoende aan dat de verzoeker wel degelijk de nodige rechten kon inroepen teneinde zich te integreren, tewerkstelling te kunnen bekomen en taallessen te krijgen.

- Omtrent de sociale bescherming, gezondheidszorg en huisvesting

Het CGVS verschuilt zich werkelijk achter een standaardmotivering, zonder in concrete rekening te houden met de verklaring van verzoeker.

Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij op een onmenselijke manier werd behandeld tijdens zijn lopend verzoek om internationale bescherming, dat hij nota bene gedwongen dienden aan te vragen.

De verzoeker leefde in onveilige omstandigheden in het kamp van elementaire hygiëne was er geen sprake:

"Waar had u Griekenland uiteindelijk verlaten?

Omwille van die redenen: het leven. Ik verbleef in de tent, maar die was niet geschikt om in te wonen. De wind, zon, regen. Er waren ook insecten en ik kreeg toen uitslag. Bij de aankomst waren wij ongeveer met 11.000 personen in het kamp, later waren het ongeveer 14.000. Dit terwijl het eigenlijk voor 1500 personen was. Het eten was niet lekker, gewoon met schimmel en wormen. Het ontbijt was heel weinig, je kreeg enkel een appel en een fles water. Je moet 's nachts vroeg beginnen aanschuiven. Je moet op tijd zijn, als je te laat bent krijg je niks. Het eten van het kamp was heel slecht, ik moest toen samen met andere jongens van het kamp koken. De wc's waren heel smerig. Het was beter dat je je behoeftes elders deed dan in de wc. De leiding van de riolering was een paar keer ontploft, overal was er stank. Mensen zijn gewoon ziek geworden., maar om aan de beurt te zijn bij de dokter moet je vanaf vier uur aanschuiven. Sommigen hebben geprobeerd om zelfmoord te plegen met elektriciteit, hij kreeg toen een heftige schok. Iemand anders had het ook geprobeerd, gewoon omwille van de omstandigheden. Er vonden daar ruzies en brandstichtingen plaats, diefstallen, ruzies tussen de Arabieren en Afghanen, tussen Arabieren en Koerden, omwille van religie en andere zaken. De politie deed niets."

(CGVS p.10)

De situatie is zo schrijnend dat er mensen zijn die zelfmoord hebben proberen plegen. Dit wordt ook bevestigd door reportages in de media. De verzoeker verwijst naar een artikel van de BBC "Children 'attempting suicide' at Greek refugee camp" van 28/08/2018 :

"At Moria camp on the Greek island of Lesbos, there is deadly violence, overcrowding, appalling sanitary conditions and now a charity says children as young as 10 are attempting suicide. The Victoria Derbyshire programme has been given rare access inside.

[...]

Conditions are so appalling that charities have actually left in protest.

The place smells of raw sewage, and there are around 70 people per toilet, according to medical charity Médecins Sans Frontières (MSF).

Some people live in mobile cabins, but rammed in-between them all are tents and tarpaulin sheets - homes for those who cannot obtain any official living space.

[...]

A mum describes faeces on the floor of the shelter that she lives in with her tiny 12-day-old baby.

The violence in the camp is extreme. In May, hundreds of Kurdish people fled because of a huge battle between Arab and Kurdish men.

[...]

On the day we are filming at Moria, yet another fight breaks out in the lunch queue for food. Two people are stabbed - others suffer panic attacks witnessing it.

Nearby medical workers are put on standby at MSF.

The charity initially left the island in protest at conditions, but has now opened a clinic just outside the gates because the need was so great.

The children they are treating have skin conditions caused by poor hygiene inside, and respiratory diseases from tear gas fired into the camp by police to quell fights. Mental health problems are rife."

(zie stuk 11)

Dit artikel is geschreven in de periode dat verzoeker in het kamp Moria verbleef en bevestigd zijn verklaringen.

Ook kreeg verzoeker amper toegang tot medische zorgen in Griekenland.

Dit werd hierboven uiteengezet onder 4.4. De Griekse overheid kon gelet op zijn kwetsbaar profiel geen adequate zorgen bieden. Elementaire medische hulp is onvoldoende gelet op het profiel van de verzoeker.

De verzoeker zal dit dan ook niet integraal hernemen.

De verzoeker heeft tijdens zijn gehoor bijgevolg doorleefde verklaringen afgelegd omtrent diverse aspecten, die aantonen dat de situatie in Griekenland niet de toets van het artikel 3 E.V.R.M. kunnen doorstaan.

- 4.5.1.3.

Verzoekers verklaringen liggen volledig in lijn met wat er ook te vinden is over de actuele situatie van vluchtelingen en migranten in Griekenland.

a)

Vooreerst verwijst de verzoeker naar de 'Study in Focus: integration of refugees in Greece, Hungary, Italy' van het Europees Parlement 2018.

De studie beschrijft duidelijk dat er problemen zijn met betrekking tot de huisvesting en dat er een tekort is aan concrete integratieprogramma's waardoor de arbeidsmarkt niet beschikbaar is voor de erkend vluchtelingen.

"Italy and Greece also took steps to improve access to primary health care, especially for vulnerable groups. In Hungary, asylum seekers, refugees and persons with subsidiary protection status are also entitled to free primary health care, but only for a fixed period.

There are however drawbacks in the implementation of these integration measures. One is the shortage of concrete integration programs, so that in practice labour market integration measures are often not available. A second issue is the lack of coordination among employment services and institutions in charge of integration policies. Delays in registration procedure is a further problem. The gravity of the crisis is another factor reducing employment opportunities for asylum seekers and refugees.

All the three countries show problems in the provision of accommodation and housing.

Although asylum seekers are accommodated in reception centres during application procedures, the provision of affordable housing for recognised refugees and beneficiaries of international protection is constrained by lack of funds and housing shortages, especially in urban areas. Overall, notwithstanding the improvement made, the effective implementation of reception and integration measures is still inadequate, particularly in Greece and Italy, due to their weak administrative capacity and little experience in the management of large inflows of asylum seekers and refugees."

Verder:

"Among the main challenges faced by the three countries are: the lack of experience and capacity in the integration of asylum seekers and refugees: the lack of funding ensuring the long-term sustainability of programmes and extended coverage: the shortage of housing and accommodation facilities: the increasing negative attitudes towards asylumseekers and refugees. Existing research and evaluations suggest that effective integration policies benefit not only immigrants, but also the receiving society. However, the capacity to manage effective integration policies depends very much on the possibility to govern migration flows and to avoid massive increases over a short time span concentrated in few territorial areas. The main policy implications thus relate to:

- how to share the reception burden and to promote a fairer distribution of asylum seekers across Member States;*
 - how to improve the countries' intervention capacity, supporting MSs and local actors in the actual implementation and monitoring of reception and integration measures;*
- how to provide continuous funding for reception and integration programmes."*

Het CGVS kan zich dus niet louter schuilen achter een standaardmotivering waarin wordt geponereerd dat verzoekers automatisch recht hebben op alle rechten verbonden met het statuut van internationaal beschermd persoon, als het CGVS hier geen aantoonbare bewijsstukken van kan voorleggen.

b)

Verzoeker verwijst verder naar het AIDA rapport:

"Despite the solidarity with refugees generally exhibited by local communities, incidents of racist violence and tension have been recorded through 2018 both on the islands and the mainland. As recently noted by the coordinator of the Racist Violence Recording Network there is an alarming expansion of racism and a continuation of the culture of violence at neighbourhoods. Attacks took place against refugees, members of solidarity groups and civil society organisations, and in one case against Asylum Service staff. A number of examples from 2018 are recounted below:

(...)

In March 2019, in Samos, the parents' association has kept their children out of a primary school in order to protest against the participation of refugee children in classes. The Minister of Migration Policy and Minister of Education have firmly condemned these incidents. The Supreme Court Prosecutor has ordered an investigation into potential racist motivation.

Racist incidents are also reported on the mainland. Among others, in March 2018, an arson attack took place against the Afghan Migrant and Refugee Community Centre in central Athens, responsibility for which was claimed by a far-right extremist group.

Racist attacks have been reported against migrants in Athens area (Nikea, Rentis, Peristeri and Sepolia) in January and May 2018 by groups of 5 to 10 persons.⁵⁹² In June 2018, members of the parents'

association in a school in Athens have been verbally and physically attacked, due to the fact that the members of the Pakistani community participated at the school's closing celebration.

In September 2018, two unaccompanied children living in a shelter in Oreokastro, Thessaloniki were attacked by a group of ten people. Before attacking the children the group asked the boys "where they came from". One of the unaccompanied children has been hospitalised following the attack. A parliamentary question was submitted by 47 Members of Parliament with regard to this incident. The parliamentarians refer to a recent increase in racist attacks against migrants and refugees.

In February 2019, migrant workers in Larissa were severely beaten by their employers, due to the fact that they complained of not having been payed. An attack with a petrol bomb took place in February 2019 against the apartment of a ten-member Iraqi family in Thessaloniki.

In March 2019, unaccompanied minors residing in a shelter in Konitsa, Ioannina were attacked while they were playing basketball. One of the minors, severely beaten, sustained a fracture and was transferred to the hospital. The perpetrator was arrested some days after the attack and has been identified as person related to far right groups.

In Vilia, Attica, a hotel where dozens of refugees are being housed was attacked with stones after local residents voiced opposition to their arrival. The Supreme Court Prosecutor has also ordered an investigation into potential racist motivation for this case.

An interpreter of GCR, a recognised refugee, together with another refugee, was also attacked in the centre of Athens by a group of eight persons wearing masks in March 2019. Both persons were severely beaten. The GCR interpreter suffered a serious injury in his hand from a sharp object. An application has been filed before the Police Office against Racist Violence."

Het is hier onbetwistbaar dat Griekenland te maken heeft met racisme. Dit zijn nog maar enkele voorbeelden, dus er zijn er sowieso nog veel meer. Verzoeker had hier ook mee te maken, en heeft dit ook vermeld tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Maar niet alleen racisme is een probleem in Griekenland, ook werk en medische zorg is een groot probleem, zoals ook al eerder vermeld.

In het AIDA rapport staat dus verder:

"According to the law, asylum seekers have access to the labour market as employees or service or work providers from the moment an asylum application has been formally lodged and they have obtained an asylum seeker's card.

Applicants who have not yet completed the full registration and lodged their application i.e. applicants who are pre-registered, do not have access to the labour market. As noted in Registration, the average time period between pre-registration and full registration across the country was 42.3 days in 2018, while the average time period between pre-registration through Skype and full registration is potentially longer.

However, and as also observed by the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, access to the labour market is seriously hampered by the economic conditions prevailing in Greece, the high unemployment rate, further obstacles posed by competition with Greek-speaking employees, and administrative obstacle in order to obtain necessary document, which may lead to undeclared employment with severe repercussions on the enjoyment of basic social rights. "

Verder:

"In October 2018, UNHCR issued the findings of a participatory assessment in which a sample of 1,436 asylum seekers and refugees participated. According to this survey:

"Most participants reported difficulties in accessing the labour market. They attributed this to a lack of information, high unemployment rates, lack of required documentation (e.g. residency permits, passport), language barriers, the remoteness of some sites from cities, and lack of job advice and placement support... Participants found the programmes on self-reliance and employment limited and unstructured... The remote location of some sites and RICs from cities were noted as notable obstacles to self-reliance, integration and co-existence... The lack of Greek language classes, which most perceive to be required for integration, was a commonly referenced issue. While most participants have social security numbers (AMKA), they have difficulty obtaining other documents such as AFM and unemployment cards from OAED.

In addition, asylum seekers face further obstacles to opening bank accounts, including those dedicated for the payment of the salary, which are a precondition for payment in the private sector. The four major banks in Greece have repeatedly refused to open bank accounts to asylum seekers, even in cases where a certification of recruitment is submitted by the employer. "In fact, this policy offends against the

spirit and the letter of the law, excluding thus the asylum seekers from the labour market. At the same time, employers willing to recruit asylum seekers are discouraged because of this significant barrier or, even when hiring them, face the risk of penalties", as highlighted by the civil society organisation Generation 2.0."

En verder:

"According to national legislation, asylum seekers are entitled free of charge access to necessary health, pharmaceutical and hospital care, including necessary psychiatric care where appropriate. L 4368/2016, which provides free access to public health services and pharmaceutical treatment for persons without social insurance and vulnerable, is also applicable for asylum seekers and members of their families.

In spite the favourable legal framework, actual access to health care services is hindered in practice by significant shortages of resources and capacity for both foreigners and the local population, as a result of the austerity policies followed in Greece, as well as the lack of adequate cultural mediators. "The public health sector, which has been severely affected by successive austerity measures, is under extreme pressure and lacks the capacity to cover all the needs for health care services, be it of the local population or of migrants".

On the Eastern Aegean islands, access to health remains particularly restricted due to lack of staff, coupled with persisting overcrowding. For example, in the RIC of Samos there was only one doctor present throughout 2018 cover medical needs, while the population in the RIC exceeded five times the centre's capacity. Since the doctor resigned in February 2019, health needs are now only covered by the understaffed hospital of the island.

As noted by UNHCR, "across the islands and on some camps in the mainland the low number of staff under the Ministry of Health, in particular doctors and cultural mediators, is not sufficient to help refugees with medical and psychosocial needs. The limited public mental health institutions in Greece are a particular concern."

c)

Verder verwijst de verzoekende partij ook naar het artikel van Commissioner for Human Rights: "Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities." van datum 31/10/2019 n.a.v. Dunja Mijatovic haar bezoek aan Griekenland.

"The situation of migrants, including asylum seekers, in the Greek Aegean islands has dramatically worsened over the past 12 months. Urgent measures are needed to address the desperate conditions in which thousands of human beings are living," said today the Council of Europe Commissioner for Human Rights, Dunja Mijatovic, at the end of a five-day visit to Greece during which she visited reception facilities in Lesbos, Samos, and Corinth.

The Commissioner is appalled by the unhygienic conditions in which migrants are kept in the islands. "It is an explosive situation. There is a desperate lack of medical care and sanitation in the vastly overcrowded camps I have visited. People queue for hours to get food and to go to bathrooms, when these are available. On Samos, families are chipping away at rocks to make some space on steep hillsides to set up their makeshift shelters, often made from trees they cut themselves. This no longer has anything to do with the reception of asylum seekers. This has become a struggle for survival."

Praising the strength of the asylum seekers and the solidarity of humanitarian staff and local communities who are trying to bring some measure of dignity to the camps, the Commissioner calls on the Greek authorities to take urgent measures to meet the vital needs of all these people and safeguard their human rights. "If not urgently and adequately addressed, these abysmal conditions, combined with existing tensions, risk leading to further tragic events," she adds.

(...)

She also recommends strengthening the humanitarian assistance to those that remain or will arrive on the islands. "The authorities must boost the capacities of local hospitals, set up ad hoc medical facilities in the reception camps and increase the number of health care professionals in the islands in order to provide migrants and local residents with the medical care they are entitled to".

Other practical measures with an immediate impact, such as improving the distribution of food and providing more washing facilities and toilets, can and must be taken.

(...)

Lastly, Greece and the EU should also promptly consider how services for local communities can be better supported. They have been generously hosting large numbers of refugees and migrants for many years now, but their exasperation with the current, untenable situation is undeniable.

"There is no lack of information available to European countries on how to handle the migration flows in a coordinated, safe and organised manner which upholds the human dignity and rights of migrants. Right now, the people on the islands do not need another summit nor another co-operation agreement. What they urgently need is that political leaders stop looking away and finally implement the measures that everyone is aware of, but no-one seems ready to embrace."

d)

Als laatste verwijst verzoeker naar een recent artikel, gepubliceerd door Helena Smith in The Guardian op datum van 1 november 2019 met als titel: "Greece passes asylum law aimed at curbing migrant arrivals".

Ook dit artikel heeft betrekking op het bezoek van Dunja Mijatovic in Griekenland:

"(...)

"The situation of migrants, including asylum seekers, in the Greek island camps has dramatically worsened over the past 12 months," said Dunja Mijatovic, Europe's commissioner for human rights, after visiting Lesbos and Samos, the islands most affected by the influx from Turkey. "Urgent measures are needed to address the desperate conditions in which thousands of human beings are living."

More than 35,000 men, women and children are stuck on Greek islands facing the Turkish coast, with the vast majority trapped in asylum limbo.

Greece is in the midst of the sharpest increase in refugee arrivals since 2015, when more than a million people, mostly from Syria, crossed over from Turkey into Europe via the Aegean isles.

(...)

Human rights defenders fear the law will make it easier for authorities to detain asylum seekers, narrow their right to work and restrict access to international protection for vulnerable people, including unaccompanied children.

"The new bill is a naked attempt to block access to protection and increase deportations in the face of the recent increase in arrivals," said Eva Cosse, Greece researcher at Human Rights Watch.

"The Greek government should instead prioritise resolving the humanitarian crisis that the deeply flawed deal with Turkey has caused for asylum seekers," she added, claiming the law would make it harder for torture victims to be recognised as such.

The aid organisation Médecins Sans Frontières said the legislation had failed to address the medical needs of thousands of refugees and migrants, reducing their already limited chances of accessing specialised care.

This month the United Nations refugee agency expressed concern about the proposed law changes, saying they could weaken the protection of refugees.

Opponents say the new regulations will make procedures even more convoluted, exacerbating a logjam likely to get worse if, as looks likely, the increase in arrivals continues.

"This law is going to aggravate the system," said Lefteris Papagiannakis, the former vice-mayor of Athens in charge of migrant and refugee affairs. "We're going to see a lot more people without documents and a lot more obstacles to access asylum. And that will mean added pressure on services already at breaking point."

e)

Verzoeker legt dus niet enkel coherente verklaringen af, hij staft dit ook met objectieve informatie.

Het is aan het CGVS om het tegendeel te bewijzen en aan haar samenwerkingsplicht te voldoen.

Een loutere standaardmotivering, waaruit geen grondig onderzoek naar de situatie blijkt, kan onmogelijk aanvaard worden.

Dit impliceert een schending van de onderzoeksplicht en samenwerkingsplicht. De bestreden beslissing zal aldus vernietigd dienen te worden.

De beslissing is niet zorgvuldig.”

2.2.1. De Raad merkt op dat in de bestreden beslissing wordt aangegeven dat deze werd genomen met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, waarin is bepaald dat een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling onontvankelijk kan worden verklaard indien deze vreemdeling reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 33, tweede lid, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU). De Europese wetgever heeft, in artikel 33, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU, geduid dat indien verweerder oordeelt dat een verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk is de lidstaten niet verplicht zijn te onderzoeken of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft zich in een arrest van 19 maart 2019, in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, uitgesproken over de precieze draagwijdte van artikel 33, tweede lid, a) van de richtlijn 2013/32/EU. Het Hof oordeelde als volgt:

“Artikel 33, lid 2, onder a), van richtlijn 2013/32 moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet ertegen verzet dat een lidstaat krachtens de door die bepaling verleende bevoegdheid een verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus niet-ontvankelijk verklaart omdat aan de verzoeker in een andere lidstaat subsidiaire bescherming is verleend, wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van die verzoeker als persoon die subsidiaire bescherming geniet in die andere lidstaat, hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De omstandigheid dat personen die een dergelijke subsidiaire bescherming genieten, in die lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van die lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een dergelijk risico, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat de verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

Verweerder is, gelet op het voorgaande, niet gehouden om een aanvraag om internationale bescherming ten gronde te onderzoeken indien vaststaat dat aan de vreemdeling die dit verzoek indient reeds een dergelijke beschermingsstatus werd toegekend in een andere lidstaat van de Europese Unie, er niet wordt aangetoond dat de geboden bescherming niet effectief is en niet blijkt dat de betrokken vreemdeling in die lidstaat wordt blootgesteld aan een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten of artikel 3 van het EVRM.

2.2.2. Uit de bestreden beslissing en het neergelegde administratief dossier blijkt dat aan verzoeker een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Hij bevestigt dit trouwens in zijn verzoekschrift, zodat dit gegeven niet ter discussie staat.

Verweerder heeft ook toegelicht dat verzoekers basisrechten in Griekenland als persoon die er internationale bescherming geniet gegarandeerd zijn en dat zijn levensomstandigheden in deze lidstaat van de Europese Unie niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM. Verweerder heeft uitvoerig uiteengezet waarom hij oordeelde dat de door

verzoeker afgelegde verklaringen en de door hem aangevoerde stukken niet tot een ander besluit leiden.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, (cf. RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.2.3. De Raad dient verder te benadrukken dat in het licht van het EU-acquis, gelet op het bereikte niveau van procedurele harmonisatie en gezien het gegeven dat de Europese lidstaten alle partij zijn bij het EVRM en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en de bescherming van vluchtelingen in acht nemen, een vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling werd erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over een voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de Europese Unie in de hand werken. Hieruit volgt dat dient te worden vertrokken van de veronderstelling dat verzoeker in Griekenland een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan de status van verzoeker een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat de levensstandaard van verzoeker er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

Verzoeker kan uiteraard aantonen dat voormeld vermoeden niet kan spelen. Hij dient dan, overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie, de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem werd verleend in een andere EU-lidstaat, in casu Griekenland, te weerleggen. Dit kan verzoeker doen door concreet aan te tonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend is, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (cf. HvJ 19 maart 2019, C-318/17, Ibrahim/Duitsland, § 90 e.v.).

Verzoeker wijst er in de eerste plaats op dat hij in Griekenland werd geconfronteerd met racisme en dat de situatie in dat land onveilig is. Er blijkt evenwel geenszins dat de Griekse autoriteiten niet bij machte waren om verzoeker wanneer dit nodig was te beschermen en dat verweerder onterecht oordeelde dat niet blijkt dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend niet actueel of afdoende zou zijn. Inzake het specifieke incident waarnaar verzoeker verwijst – hij verklaarde dat een groep personen eiste dat hij een woning zou verlaten – kan de Raad slechts aangeven dat verzoeker zelf erkent dat toen hij zich belaagd voelde de politie weldegelijk gevolg gaf aan een oproep om langs te komen. Verzoekers betoog dat de aanwezige agenten hem niet hadden kunnen beschermen indien de situatie was geëscaleerd, is niet meer dan een veronderstelling. Het kwam immers niet tot een escalatie aangezien verzoeker en de andere vluchtelingen besloten om de woning waar zij zich ophielden te verlaten en er

blijkt niet dat indien de situatie uit de hand zou zijn gelopen de aanwezige politie de situatie niet onder controle had kunnen krijgen of geen versterking had kunnen oproepen. Verzoekers verklaring dat bepaalde personen in Griekenland zich denigrerend uitlieten over hem en andere vreemdelingen en dat hij zich niet op zijn gemak voelde, vormt ook geen bewijs dat hij in Griekenland geen gepaste bescherming kan krijgen. Het citaat van verzoeker uit het AIDA country report Greece over een aantal geïsoleerde racistische incidenten laat evenmin toe te oordelen dat vreemdelingen in Griekenland niet worden beschermd. In dit verslag wordt immers ook vermeld dat de politie en het openbaar ministerie in Griekenland optreden tegen racistische acties. Verzoeker brengt zelf ook een citaat aan uit een artikel van de BBC waarin duidelijk wordt gesteld dat de politie ingreep op het ogenblik dat er gevechten waren tussen migranten en hierbij traangas gebruikte. Een gebrek aan effectieve bescherming van vreemdelingen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland wordt door verzoeker niet aannemelijk gemaakt.

Verzoeker zet daarnaast uiteen dat in aanmerking dient te worden genomen dat hij een kwetsbaar profiel heeft aangezien hij lijdt aan epilepsie en hij ook psychische problemen heeft.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat verweerder rekening heeft gehouden met het gegeven dat verzoeker een attest aanbracht waarin wordt aangegeven dat hij epilepticus is en verklaarde dat hij psychische problemen heeft. Verweerder heeft verzoeker de mogelijkheid gegeven om hierover te praten en om aan te geven of hij zich in staat voelde om zijn situatie tijdens een gehoor toe te lichten. De vaststelling dat verzoeker of zijn raadsman geen bezwaar maakte tegen een gehoor, dat blijkt dat hij over voldoende capaciteiten beschikt om zijn verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten en dat niets erop wijst dat zijn toestand tijdens het gehoor dermate verstoord was dat een serene en objectieve behandeling van zijn dossier onmogelijk was wordt niet betwist.

Verzoeker lijkt evenwel te willen voorhouden dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met de mogelijkheid om, gelet op zijn medische en psychische problemen, in Griekenland te verblijven. Hij licht toe dat in Griekenland pas na zes maanden een hersenscan werd doorgevoerd en dat hij (een deel van) de medicatie die hij nodig had zelf diende te betalen, terwijl hij slechts een beperkte uitkering kreeg. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt evenwel dat verzoeker in Griekenland een specialistisch onderzoek kon ondergaan op kosten van de Griekse overheid. Het feit dat dit niet onmiddellijk kon – wat niet abnormaal is bij specialistische onderzoeken – impliceert niet dat de Griekse overheid niet de vereiste gezondheidszorgen voorziet. Verzoeker geeft ook aan dat de uitkering die hij kreeg hem toeliet om de medicatie die nodig had en die hem niet gratis ter beschikking werd gesteld aan te kopen. Er kan derhalve niet worden vastgesteld dat hij in Griekenland niet bij machte was om de vereiste medicatie te verkrijgen. De verschillende attesten die verzoeker aan verweerder overmaakte tonen ook aan dat verzoeker in Griekenland artsen kon consulteren wanneer dit nodig was. Waar verzoeker lijkt te willen aangeven dat verweerder onvoldoende of zelfs geen rekening heeft gehouden met zijn psychische problemen dient te worden gesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij ernstige psychische problemen heeft waaraan niet de gepaste aandacht zou zijn besteed. In het door verzoeker overgemaakte overzicht van de medische consultaties die in België plaatsvonden kan enkel worden gelezen dat verzoeker eenmalig aangaf moeilijk te kunnen slapen en dat hij graag eens met een psycholoog zou spreken. Hieruit blijkt niet dat enig ernstig psychisch probleem werd gediagnosticeerd. Verzoeker maakt voorts niet aannemelijk dat zijn gezondheidsproblemen of enige psychische problematiek hem zou verhinderen om een woning te zoeken of om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien. Verzoeker lichtte trouwens toe dat hij in Griekenland werkte voor een vrijwilligersorganisatie en bracht een stuk aan om aan te tonen dat hij de bedoeling had om in België een arbeidsovereenkomst te sluiten voor uitzendwerk. In deze omstandigheden kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden dat verweerder onterecht enig nuttig gegeven buiten beschouwing heeft gelaten *“bij het bepalen van zijn al dan niet kwetsbaar profiel”*.

De Raad dient verder te herhalen dat het aan verzoeker zelf toekomt om de correctheid van zijn bewering dat hij in Griekenland geen gepaste bescherming zal krijgen en in onaanvaardbare omstandigheden zal dienen te leven aan te tonen. Zijn stelling dat de bestreden beslissing kaduuk is omdat verweerder naliet om te bewijzen dat hij in concreto recht heeft op internationale bescherming en dat op verweerder een meer verregaande onderzoeks- en samenwerkingsverplichting rust vertrekt van een verkeerde premisse.

Voorts moet worden gesteld dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoekers verklaringen omtrent de problemen om werk te vinden en zijn kritiek inzake de inspanningen van de

Griekse overheid met betrekking tot de integratie van vreemdelingen. Verzoekers betoog dat verweerder zich heeft verstopt achter een standaardmotivering en daarbij geen rekening heeft gehouden met de afgelegde verklaringen mist feitelijke grondslag.

Verzoeker verklaart dat hij “gedwongen” werd om een internationale beschermingsstatus aan te vragen en dat hij tijdens de behandeling van dit verzoek diende te verblijven in een kamp dat hij omschrijft als onveilig en onhygiënisch. Hij licht toe, met verwijzing naar een artikel van de BBC, dat de situatie in dit kamp zo schrijnend was dat er zelfs personen waren die poogden zelfmoord te plegen. De Raad dient vast te stellen dat aan verzoeker een internationale beschermingsstatus werd toegekend en hij niet verplicht is om in een kamp te verblijven dat is bedoeld om vreemdelingen na hun aankomst in Griekenland en tijdens de behandeling van hun aanvraag een eerste opvang te bieden. Eventuele gebreken in de voorzieningen in dit kamp laten de Raad niet toe te oordelen dat verzoeker, die in Griekenland kan gaan en staan waar hij wil, zal verplicht zijn in onmenselijke of vernederende omstandigheden te leven. Verweerder heeft ook correct aangegeven dat verzoeker zelf verklaarde dat hij geen enkele poging ondernam om een andere verblijfplaats te zoeken. Van een persoon die voorhoudt dat de opvangmodaliteiten in het kamp waar hij verbleef niet deugdelijk waren of in ieder geval niet aan de door hem gestelde vereisten voldeden kan nochtans worden verwacht dat hij een dergelijke inspanning levert. Verzoeker, die bovendien melding maakte van het feit dat een vriend in het verleden bereid was om hem tijdelijk onderdak te geven, maakt met zijn uiteenzetting niet aannemelijk dat hij in Griekenland dakloos zal zijn.

In zoverre verzoeker zijn kritiek inzake de toegang tot medische zorgen in Griekenland herneemt kan het volstaan te herhalen dat niet wordt aangetoond dat verzoeker in Griekenland geen toegang had tot de nodige medische zorgen. De door hem aangebrachte attesten tonen aan dat hij artsen kon consulteren, dat medische vaststellingen werden gedaan en dat behandelingswijzen werden meegedeeld. Verzoeker duidt nog dat ook in het AIDA-verslag wordt gesteld dat medische zorgen krijgen in Griekenland problematisch kan zijn. Het gegeven dat in voormeld verslag wordt uiteengezet dat door de besparingspolitiek die de Griekse overheid voert de openbare gezondheidssector onder grote druk staat en niet de capaciteit heeft om steeds alle noden van Griekse burgers en vreemdelingen te dekken vormt geen bewijs dat essentiële medische zorgen niet door verzoeker kunnen worden verkregen.

Verzoeker verwijst nog naar een verslag van algemene aard van het Europees parlement dat daarenboven reeds dateert van 2018 en betrekking heeft op de situatie tijdens de voorgaande jaren – zodat niet vaststaat dat de erin vermelde informatie nog volledig actueel is – om aan te geven dat Griekenland één van de landen in Europa is waar er problemen zijn met betrekking tot huisvesting en het organiseren van integratieprogramma's die moeten toelaten dat vreemdelingen gemakkelijker toegang krijgen tot de arbeidsmarkt. De bevindingen in dit verslag en het feit dat in een AIDA-verslag wordt aangegeven dat een bevraging leert dat veel vreemdelingen die een verzoek om internationale bescherming indienden of die een internationale beschermingsstatus verkregen verklaarden dat het in Griekenland niet gemakkelijk is om werk te vinden en aangaven niet tevreden te zijn over het aanbod aan allerhande programma's en opleidingen doen echter geen afbreuk aan het feit dat verzoeker stelde dat hij wekelijks les kon volgen bij een medewerker van het Rode Kruis en dat hij de kans kreeg om als vrijwilliger een aantal taken uit te voeren bij een organisatie. Hieruit blijkt dat hij toch een kans had om dingen aan te leren en ervaringen op te doen die hem konden van pas komen bij het zoeken naar werk en waardoor hij zelfredzamer kon worden. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat hij volledig aan zijn lot werd overgelaten. De Raad herhaalt dat verzoeker niet ontkent dat hij niet het minste initiatief heeft genomen om een woning te vinden en merkt op dat verweerder terecht vaststelde dat uit zijn verklaringen ook niet kon worden afgeleid dat hij een serieuze poging heeft ondernomen om in Griekenland werk te vinden. Het is niet kennelijk onredelijk om te stellen dat het onaangekondigd bezoeken van een aantal winkels en boerderijen op één Grieks eiland met de vraag of er werk is niet kan worden aanzien als een ernstige poging om werk te vinden, laat staan dat hieruit zou moeten worden geconcludeerd dat het in heel Griekenland niet mogelijk is om werk te vinden. Het feit dat het niet steeds eenvoudig is om een aangepaste woning of werk te vinden in Griekenland houdt niet in dat automatisch dient te worden aangenomen dat een persoon die, zoals verzoeker, zelfs geen deugdelijke poging ondernam om accommodatie of een arbeidsbetrekking te vinden in dat land in een onmenselijke of vernederende situatie zal terechtkomen. De verwijzing naar specifieke problemen die personen die een verzoek om internationale bescherming indienden hebben om werk te vinden is niet nuttig, aangezien aan verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend en hij zich dus in een meer gunstige situatie bevindt.

De Raad merkt ook op dat verzoeker selectief citeert uit het AIDA-verslag. In dit verslag wordt immers tevens melding gemaakt van het feit dat er de afgelopen jaren in Griekenland tal van opeenvolgende programma's waren om vreemdelingen aan wie een internationale beschermingsstatus werd toegekend tijdelijk op te vangen of financieel te ondersteunen en dat er ook een mogelijkheid bestaat om toegang te krijgen tot een systeem van sociale steun waarop alle personen die legaal in Griekenland verblijven, mits het vervullen van een aantal voorwaarden, een beroep kunnen doen. Er kan derhalve zelfs niet worden gesteld dat indien verzoeker er niet in slaagt om in Griekenland een inkomen te verwerven uit een tewerkstelling hij hierdoor zal terechtkomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie.

De verwijzing van verzoeker naar een artikel van de commissaris voor de mensenrechten van 30 oktober 2019 omtrent de toestand van verzoekers om internationale bescherming die op de Egeïsche eilanden verblijven is ook niet dienend. Verzoeker is, zoals reeds gesteld, niet verplicht om zich naar Griekse eilanden te begeven waar hij de levensomstandigheden, gelet op de grote toevloed aan migranten, als onaanvaardbaar beschouwt.

Verzoeker voert ook nog een krantenartikel bij zijn verzoekschrift. In dit krantenartikel kan worden gelezen dat bepaalde groepen gekant zijn tegen een wetswijziging die de Griekse regering wenst te laten doorvoeren. Uit dit artikel, dat zeer vaag is, kan de Raad niet afleiden dat er maatregelen zullen worden genomen waardoor vreemdelingen aan wie een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland niet langer een effectieve bescherming zullen genieten of dat er handelingen zullen worden gesteld waardoor deze groep vreemdelingen in Griekenland in een onmenselijke of vernederende situatie dreigt terecht te komen.

Verzoeker kan, gezien het voorgaande, niet worden gevolgd in zijn betoog dat verweerder door te besluiten dat zijn in België ingediende verzoek om internationale bescherming onontvankelijk is de artikelen 48/3, 48/4 of 57/6 of de materiële motiveringsplicht heeft geschonden.

2.2.4. Verzoeker geeft te kennen niet akkoord te gaan met de beslissing van verweerder. Zijn betoog laat evenwel niet toe te besluiten dat deze beslissing werden genomen met miskenning van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.5. De aan de Raad voorgelegde stukken tonen aan dat verweerder de bestreden beslissing deugdelijk heeft voorbereid. Hij heeft verzoeker immers uitvoerig gehoord en rekening gehouden met zijn verklaringen en de door hem voorgelegde stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan bijgevolg niet worden vastgesteld.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

Gezien het voorgaande is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht concludeerde dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland. Een nieuw onderzoek of verzoeker de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend is dus niet vereist.

Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die in casu niet worden aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK